

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

77. Cocincinae Reg. à Batauis ad se reducunt Lusitani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

quatuor, alios totidem ministeriis diu piis tritos quæ fas erat illis committere. P. Andreæ Fernandez pensum Iapones Faifi incolas restituere pristinæ pietati, seu verius dixerim Christianismo in ipsis prope modum extincto. Erat Fernandez vit indomiti laboris, & Apostolici spiritus; magno diu animorum fructu in Iaponia versatus, & gentis ingenium ac linguam probè callens: huic erat Socius F. Niscius Romanus, natione Iapo, difficillimarum missionum, & ipse sudoribus decorus. Ab his denique compertum Eafenses Iaponios etsi pro inata vafricie intra se miseri se se inuolderent, reipfa tamen, Sacerdotum, & Christianæ culturæ penuria, degenerasse prope in ethnicos; in tanta illorum frequentia, qui vna essent vxore contenti duos solum inventos; damnato scenore passim quantum facere solitos, quodque pre omnibus occultabant, tormentorum metu, & lentis viuicomburij mortibus territos nō paucos à Christo desciuisse. His ad Christianismum reformandis, & mores Christo non indignos, haud paulò plus operæ laborum Fernandio fuit, quam adducendis ad Christianum ethnicis, sed immensa quadam operariorum voluptate, hi labores in Christianitatem breui exiere feruentem, castam, misericordem, humilem, Deo plenam, totam ab ea quæ fuerat aliam, nec minus facto ad persuadendum, quam Fernandum verbis eloquentem. Annus abibat nullus, quo ex Iaponibus ethnicis qui ad negotia Faifum ventitabant nunc vijenti quinque modo triginta Christiani in Iaponiam non redirent de libertato quod valde illic prouum erat ad martyrium animo. Cocincinensis adulta ætate lustrauit Pinna ducentos septuaginta quinque. Pulocambi Buzomius Ecclesiam illam quingentis auxit Christianis: ego pauci de multis non possum omittere quæ in his conuersionibus singulare aliquid habuere. Viger eo in regno religiosum pieratis erga fatu funeris delirium, Bonziorum inuento consecutum. Vulgus existimat; mūtata docti se simulant, si non putant, ne videantur minus pij; subterraneis fessis cecorum itinerum & longis ambagibus functorum animas, refouendas esse ad reliquum iter, dum optatam quietem attingerint, quæ illis è corpore profectis assignatur, egere porrò succulentis cibis, & solidis, eorum odore refici, & apponentum pietate; ac ciborum quidem purissimam, & quæ sub sensum non cadit substantiam ducere, quod verò intactum omittebant, exsuffca potius ciborum esse cadauera quam cibos, eaque Bonziis ad vescendum permitti. Huius erga defunctos tam religiosi in Cocincina moris abrogatio severa, cum apud populum magnam videretur offensiorem partitura, ca lege Patres eum Christianis integrum reliquerunt, vt ciborum instructus pauperibus publicè distribueretur in piaculum tribuentis, vel mortui si foret Christianus. Mortua igitur Christiani socrus haud procul Caciano, iuuandæ illius animæ quem dixi modus ad eum affectis oppidanos, vt eos ingens desiderium ceperit sciendi, qualis esset lex Christianorum, ac iam inde ex eo coniecerint oportere omnino veracem

77.
Cocincinæ
Reg. à Bata-
uis ad se re-
ducunt Lusi-
tani.

78.
Supersticio
erga defun-
ctos, in opus
miseric. mu-
tata.